

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului : Parohiile cl. I. pe un an . . . 800 Lei Parohiile cl. II. 700 Lei Parohiile cl. III. și subclasă . . 600 Lei Pentru particulari 500 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.</p>	<p>Prețul inserțiunilor Concursă de prot. 1000 Lei. Parohii de cl. I 1000, de cl. II 800, de cl. III 600 Lei Celelalte publicații 1 cm. □ 3,50 Lei.</p>
--	--	---

Cuvântarea

de deschidere a Adunării eparhiale din
 Caransebeș la 23 Mai 1943 — rostită de
 Prea Sf. Sa Episcopul Veniamin.

HRISTOS A INVIAT!

*Prea Cucernici Părinți,
 Domnilor Deputați,*

A doua sesiune a Adunării eparhiale pe care am cinstea să o prezidez se deschide tot pe vreme de războiu, care parecă se întetește tot mai mult și devine tot mai cumplit. Sufărințele, necazurile și lipsurile sunt tot mai mari și mai multe și ele pun la încercare tăria credinței, a sufletului și a virtuților popoarelor. Acest războiu trebuie privit ca un grozav examen la care supune bunul Dumnezeu națiunile, pentru a le trezi la realitate și pentru a vedea, că fără ajutorul Lui, nu pot face nimic durabil și că toate lucrurile omenești se prăbușesc fără El, ca un castel de carton. De aceea avem convingerea, că acest războiu va servi de învățatură pentru viitor, și va răsări pe urma lui, cu voia lui Dumnezeu, o lume mai bună și cu mai multă dreptate socială.

Neamul nostru, a intrat în hora războiului nu pentru a cuceri bunurile altora, ci pentru a-și apăra viața și avutul său și pentru a-și refăcut hotarele Țării, copleșite de barbarii și dușmanii credinței noastre. Neamul nostru și-a dat din plin contribuția de jertfă și sânge în acest războiu între două concepții de viață, între două lumi cu totul opuse. Una a dreptății, a binelui, a dragostei și credinței creștine, și alta a nedreptății a urei, a forței și necredinței, a celei mai mari nebunii ce a existat vreodată. Acesta este un războiu totalitar, care va decide soarta popoarelor pentru veacuri înainte. Acum se pune în joc existența sau pierirea

multor neamuri. Pe noi ne amenință cea mai grozavă primejdie ce a amenințat vreodată omenirea, bolșevismul rusesc, și de aceea ne-am angajat contra lui în luptă cu toată ființa Neamului. Nu mai poate fi nici o îndoială ce soartă ne-ar ajunge în caz că dușmanul dela răsărit nu va fi răpus și nu va fi făcut inofensiv pentru multe decenii. Soarta ofițerilor poloni prizonieri din pădurea dela Katyn este un avertisment serios pentru toată lumea, care s'ar mai îndoi de barbaria rusească și de urmările unei copleșiri rusești, care prin extinderea ideologiei ei materialiste, bazată pe forță și crimă, tinde să subjuge popoarele mici, realizând astfel planurile de expansiune ale tuturor conducătorilor ruși.

Noi nu puteam sta la o parte, pentru că sunt în primejdie granițele țării, avutul, viața și credința noastră, precum Biserica noastră strămoșească, cu toată comoara sufletească moștenită. Este în joc însăși ființa și existența Neamului, de aceea luptăm pentru dreptul la libertate, care este un drept sfânt, lăsat de Dumnezeu pentru toate neamurile, fără considerare la numărul, sau la avuția lor. Pentru asigurarea acestui drept Neamul nostru luptă cu toate puterile și va aduce toate jertfele pentru a-și asigura o viață liberă, într'un Stat independent și suveran, în care să cuprindă pe toți fiii săi, cari mai sunt și astăzi în afara granițelor nefirești și nedrepte.

Din această uriașă înțeleștare de arme și forțe trebuie să răsară o lume mai bună, o nouă ordine în lume, cu radicale reforme sociale, o *dreptate socială*, bazată pe principiile Evangheliei Domnului, căci numai acestea pot forma temelii sigure vieții celei noi, după care se dorește toată lumea. Numai așa se va asigura o îndelungată eră de pace, liniște și prosperitate pentru popoarele lumii. Actuala ordine în lume, cu toate încercările diferitelor sisteme de orânduire a vieții s'au dovedit șubrede și

de aceea o nouă ordine trebuie să asigure o deplină libertate a tuturor popoarelor, mari sau mici, căci toate au în fața lui Dumnezeu același drept la existență și la dezvoltarea lor, pentru a-și îndeplini misiunea istorică încredințată de Dumnezeu în locul unde au fost așezate să trăiască. Acest drept la libertate spirituală, culturală și economică, nu poate fi contestat Neamului nostru, și pentru realizarea lui ne-am angajat să luptăm cu toată puterile.

Onorată Adunare Eparhială,

Numai dacă principiile Evangheliei și în special ale dragostei creștine vor pătrunde în toate compartimentele vieții publice, și vor fi luate ca norme de viață în Stat, familie și în viața publică și particulară, se va putea statornici acea dreptate socială, după care însetează omenirea și care va asigura apoi un progres de cultură și civilizație de lungă durată.

La realizarea ei în lume este chemată să-și dea contribuția Biserica creștină, prin darurile ei spirituale, iar în sânul Neamului nostru Biserica noastră strămoșească ortodoxă.

Biserica noastră în toate vremurile și-a dat și își va da și în viitor contribuția neprecuțită a ei, ca mamă bună și iubitoare, înălțând neîncetat rugăciuni pentru binele acestui Neam, ca să țină trează în sufletele tuturor credința și nădejdea, că Bunul Dumnezeu ne va ajuta să rezistăm până la sfârșit și să ajungem la o pace victorioasă și dreaptă, pe care o merităm îndeajuns, pe urma jertfelor aduse. Slujitorii altarilor identificându-se cu aspirațiile juste ale Neamului și-au intensificat zelul și activitatea pentru realizarea lor, pe toate terenele vieții obștești. Cu bucurie trebuie să constatăm, că preoțimea noastră este în fruntea tuturor acțiunilor de interes obștesc pe urma căreia activități se simte o îmbucurătoare înviore a credinței religioase, manifestată printr'o apropiere mai sporită de sf. Taine și prin o operă umanitară tot mai pronunțată față de orfani, văduve, suferinzi și lipsiți. Ei trebuie să-i atribuim pregătirea sufletelor pentru concentrarea forțelor frontului extern și intern, în vederea aceluiași ideal pentru care luptăm, și ținerea trează a moralului prin solidaritatea națională în muncă și simțire în fața primejdiei ce ne amenință pe toți deopotrivă.

Biserica va fi și în viitor, ca și în trecut, ancora de care se leagă toată nădejdea într'o viață mai bună și va fi scut și întărire în mijlocul acestui crâncen războiu. Biserica își dă toată contribuția sa spirituală și morală pentru

binele Statului și Neamului, ajutându-l cu toate puterile în marile lui eforturi pentru asigurarea dreptului și independenței sale viitoare. Statul în schimb trebuie să-i dea sprijinul spiritual, material și moral, pentru a-și putea îndeplini misiunea ei de înnoire a vieții în spirit creștin, respectând principiul autonomiei sale, primit dela întemeietorul ei Hristos și înscris în Legea și Statutul pentru organizarea Bisericii ort. rom.

Onorată Adunare Eparhială,

Cum am amintit și în vorbirea din anul trecut, am căutat să țin cât mai strânsă colaborare în deplină dragoste cu preoțimea eparhială, căci sunt convins că fără colaborarea ei sinceră și devotată cu Chiriarhul ei, nu se poate realiza progresul dorit în viața religioasă-morală a popoului nostru. De aceea, îndată ce am avut mijloc de locomoțiune, am cercetat-o la fața locului, pentru a-i cunoaște păsurile și greutatea ce le întâmpină și-a-i sta într'ajutor prin contactul personal la întetirea zelului pastoral, pentru o cât mai rodnică activitate de zidire sufletească. Când am făcut aceste vizitații canonice, inopinate cele mai multe, am voit să arăt în primul rând preoților că Biserica trebuie să fie cât mai vie și dinamică, iar preoții cât mai plini de râvnă sfântă pentru misiunea lor apostolică, pregătind sufletește pentru ziua de mâine când se va încheia pace și se va începe o nouă ordine în lume. În purtarea de grije ce o am față de toți fiii mei duhovnicești, am căutat să-i cercetez și pe cei din Banatul jugoslav, am fost însă sfătuit de On. Guvern, ca din cauza stării de războiu să amân vizitarea lor până la alte vremuri mai bune. Am nădejdea însă că vor dispărea toate piedecile și-i vom putea aduce iarăși la sânul cald al Patriei mame. Și până atunci, prin circulări și pastorale am ținut contact cu ei, îndemnându-i să nu-și piardă încrederea în viitorul neamului și nădejdea în bunătatea lui Dumnezeu, care le va hărăzi și lor o viață mai liberă, prin vrednicia noastră și vitejia scumpei noastre armate.

Numai armatei îi datorăm, că noi cei din frontul intern ne putem face datoria în liniște și feriți de primejdii, căci ea stă de veghe, ca o stâncă de granit în fața cotropitorilor dela răsărit. Armatei și scumpilor noștri eroi le datorăm viața și patrimoniul Patriei, deci se cade ca în semn de cinstire a lor, cu recunoștință să le închinăm o clipă de reculegere sufletească și să căutăm ca prin munca și viața noastră să ne înălțăm la înălțimea sublimelor jertfe. * Noi toți fiii credin-

* Se păstrează un minut de reculegere.

cioși ai Bisericii noastre asigurăm pe Majesta-
tea Sa Regele de tot devotamentul și dragostea
noastră, iar pe Mareșalul Desrobitor de toată
munca și jertfa pentru binele țării, deplin în-
crezători în vitejia și înțelepciunea sa, pentru a
putea duce Țara și Neamul pe calea destinelor
lui istorice.

Onorată Adunare Eparhială,

Din rapoartele ce vi le prezentăm veți lua
cunoștință despre mersul vieții religioase-morale
din eparhie, despre înfăptuirile realizate, precum
și de problemele, cari ne preocupă și pe cari le
supunem chibzuinții Domniilor Voastre.

Trebue totuși să amintesc pe scurt unele
probleme, cărora suntem chemați să le dăm o
rezolvire cât mai tericită pentru binele și pro-
gresul eparhiei.

Prima este a *Academiei noastre teologice*. În
decursul anului a fost pusă în joc chiar exis-
tența acestei școli așa de glorioasă, pe motive,
pe cari le veți vedea din raportul special ce Vi-l
prezentăm. În urma intervenției Înalt Prea Sf.
Sale Mitropolitului nostru Nicolae și în urma
înaltei înțelegeri a Domnului Mareșal Conducă-
tor s'a delăturat această primejdie pentru un
timp. Am convingerea fermă și încrederea în
Domnul Mareșal, în Dl Prof. Ion Petrovici, Mi-
nistrul Culturii Naționale și al Cultelor și în Dl
Prof. Aurél Popa, Secretar General al Ministeru-
lui Cultelor, că vor avea înțelegere deplină pen-
tru menținerea ei, și că nu se va afla nici un
guvern, care, să fie în țară liberă și românească,
mai puțin înțelegător ca foștii asupritori de ieri
— față de importanța și menirea unei institu-
țiuni de creștere a Clerului într'un centru epis-
copesc. Biserica, în baza autonomiei sale de
drept divin, este singura chemată să se îngri-
jească de creșterea slujitorilor altarelor, și de
aceea va trebui să facem toate eforturile și efor-
turile, pentru a putea pune în condițiuni de
funcționare cât mai bune, continuând zidirea în-
cepută. Fac apel la D-niile Voastre și la toți fiii
buni ai eparhiei, clerici și mireni, deopotrivă, ca
să ne stea într'ajutor cu obolul lor la termina-
rea lucrărilor începute, căci nici o jertfă nu va
fi prea mare pentru salvarea celei mai vechi
școli teologice din Banat, măcar de ar trebui să
pornim și la cerșit. Existența, sau menținerea ei
nu poate fi făcută pendentă de chestie bugetară,
sau de alt ordin.

O a doua chestiune asupra căreia țin să
atrag atențiunea On. Adunării eparhiale, este
mila creștină organizată față de orfani, văduve,
lipsiți și neputincioși. Biserica noastră nu poate

rămâne indiferentă față de multa suferință și
lipsă ce este în lume și trebue să vină într'aju-
tor cu darurile sale, spirituale și morale, pentru
alinarea suferințelor. Ca problemă pentru viitorul
apropiat supun spre chibzuire pentru aflarea po-
sibilităților de înfăptuire a unui *orfelinat* pentru
orfanii de războiu din eparhie, la organizarea
căruia trebue să apelăm și la ajutorul statului
și al județelor, Severin și Caraș, al comunelor
bisericești și politice, precum și la ajutorul bu-
nilor fii credincioși ai eparhiei, clerici și mireni.
Pe lângă cei adăpostiți în acest orfelinat, care
nu va putea cuprinde pe toți, va trebui să or-
ganizăm plasarea orfanilor și în familiile mai
înstărite fără copii, sau cu prea puțini copii.
Sunt convins că se vor găsi multe familii, cari
se vor grăbi să dea ocrotire unui orfan, cres-
cându-l până vor putea da țării un element de
valoare.

Alături de aceasta, în stil mai redus, va
trebui să ne gândim la un internat pentru or-
fanii și copiii de preoți lipsiți de mijloace, cari
cercetează școlile din Caransebeș.

Va fi lipsă, apoi, să ne gândim la un azil
pentru văduvele preotese lipsite cari nu au pe
nimeni, eventual în legătură cu Mănăstirea de
Maice dela Vasiova, precum și la un cămin
pentru preoții pensionați neputincioși și văduvi,
în legătură cu o mănăstire de călugări spre a
avea, din pensia ce o primesc, o îngrijire mai
bună și bătrânețe liniștite și fără griji și într'un
mediu duhovnicesc potrivit misiunii preoțești.

Cu aceste gânduri, adresându-Vă părintes-
cul salut de bun venit și rugând pe bunul
Dumnezeu să binecuvinteze lucrările noastre,
declar sesiunea ordinară a Adunării eparhiale pe
anul 1943 deschisă.

Ziua Eroilor

*Întâiu este om din pământ
de lut, al doilea om este din cer
(I. Corinteni 15-47)*

Îngenunchiază cu noi astăzi la căpătâiul
mormintelor eroilor, o țară întregă: copii și
copilași în brațele mamelor, sau purtați de mâini;
soții îndoliate, moșnegi și bătrâne gârbovite de
vremi și zdrobite de durere, rudeni, prieteni și
cunoscuți, toți înlăcrimează după cei dragi dis-
păruți și se roagă pentru odihna sufletelor lor.

E ziua înălțării la cer a Domnului nostru
Iisus Hristos și Ziua eroilor.

Dumnezeu Mântuitorul s'a coborât pe pă-

mânt să aducă omenirii pace. Dar oamenii l-au prins, l-au dus între săbii, l-au batjocorit, și chinându-l, l-au omorât (trupește).

Dumnezeu însă nu poate fi omorât de om, de creatură. El a răbdat toate acestea pentru a se împlini scripturile. Iată însă că după 3 zile a înviat. Și pentru a astupa gurile necredincioasei omeniri de totdeauna, ca'n ziua de față, s'a înălțat la cer, arătându-și suprema putere și dumnezeire, dându-ne nouă dovadă de înviere și nemurire, și făcându-se El începătura celor adormiți prin moarte.

Câți dintre copiii D-Voastre, și frați, părinți, prieteni, ori cunoscuți de ai noștri nu au urmat chinurile Mântuitorului nostru și al lor!

Au fost trecuți prin sabie, chinuți și omorâți. Corpurile lor au rămas în pământ păgân, strein și au putrezit sub iarbă verde.

Sămânța ierbii a putrezit alături de ei, spre a da viață, verdeața dela suprafață. Trupurile lor s'au descompus pentru a ne da viață nouă celor de față: copii, soții și prieteni ai lor. Căci tot la noi a zburat și ultimul lor gând, când săgeata ucigătoare a celor fără Dumnezeu și roșii ca și sângele pe care ei l-au vărsat, i-a culcat la pământ din sborul lor falnic, strângând arma și aclamând victoria Patriei.

Sufletele lor plutesc deasupra noastră...

Pe osemintele lor trăim noi, înfiți pe aceste meleaguri.

Am fost popor pașnic, căci suntem creștini dela origine și Hristos pentru pace a venit în lume să fie omorât.

N'am cerut nimănui nimic ce nu-i al nostru și nu am invadat pe nimeni. Dar vecinii noștri răi, ca lupii din toate părțile, s'au năpustit setoși asupra trupului țării și l-au ciopârțit.

S'au strâns atunci cei mai buni fii ai țării, și-au înarmat brațul de viteaz și au plecat la apărarea gliei.

Mulți dintre ei, și cei mai buni, au căzut urmând tot pilda dumnezeieștei Treimi, care a dat pe omul cel mai bun pentru ceilalți, buni, și răi.

Ei sunt eroii noștri.

Sunt eroi pentru că au învins frica de moarte. Sunt eroi pentru că au trecut peste cel mai mare dor al lor din viață, dorul față de noi. Sunt eroi căci au luptat nu pentru vreo moștenire de averi, ci pentru o idee, un spirit, un ideal: apărarea dela devastare, chin și peire a țării lor, a Patriei, a României, a unui Neam din care fac parte copiii, rudeniile și cunoscuții lor. Și sunt eroi pentru că au învins pe dușmanul păgân, ce a voit să scoată pe Dumnezeu din lume.

Omul cel dintâiu, din pământ, din lut s'a îngropat în pământul din care a fost luat. Omul al doilea este din cer, nu a murit, ci doar a trecut din această vale a plângerilor, a omorurilor și a războaielor, în locul cu verdeață, de unde a fugit toată durerea și suspinarea.

Ii prăznuim astăzi, deodată cu înălțarea la cer a Domnului nostru Iisus Hristos, cea mai puternică și mai potrivită pildă a nemuririi sufletului și înviere a corpurilor.

Noi nu-i plângem, căci suntem creștini și credem în nemurirea sufletului, după care învățatură, odată vom fi iarăși toți împreună. Ci transformăm plânsul și jalea noastră în recunoștință și rugăciune față de Cel ce s'a înălțat la cer să le ierte câte au greșit ca oameni. Totodată îi asigurăm de mulțumirea noastră că și-au dat viața lor pentru viața noastră, prin faptul că nu-i uităm și la căpătâiurile lor, alături de casă și cruce aprindem o lumânare, întonăm o rugăciune și păstrăm un moment de tăcere, în care timp gândul nostru sboară la mormintele lor presărate prin văi, câmpii, păduri și sate, ca simboale ale unui Neam ce voiește să trăiască și știe să moară.

Dragi Eroii,

Vă serbăm astăzi mai duios și mai aprins ca altădată, căci mormintele voastre ne stau în față proaspete și numeroase, iar jertfa voastră stă vie și aproape în fața noastră.

Sunete jalnice de goarnă v'au alinat dorul în rugăciunile de seara la cazarmă. Și acum tot glasuri mișcătoare de trâmbiță, rugăciuni smerite de preoți, lacrimile soțiilor, copilașilor, bătrânilor și cunoscuților din toate satele și orașele țării vă slăvesc eroismul devenit legendar, trecut peste hotar, și vă însoțesc în lumea voastră de eroi.

Nu vă uităm!

Diacon Ilie Câmpianu

Cuvânt pentru ostași

Despre rugăciune

ca cel dintâi factor al mântuirii

Cu alt prilej, vorbind despre datoriile vieții și mijloacele lor de împlinire, spuneam că două lucruri se cer pentru izbândă în viață: ajutorul lui Dumnezeu și munca omului.

Intr'adevăr, pornind dela principiul că tot ceea ce se clădește fără Dumnezeu se va nărui

cu siguranță, mai curând, sau mai târziu, noi trebuie să recunoaștem că pentru orice biruință și progres în această lume, pentru atingerea scopului nostru suprem, mântuirea sufletului prin împlinirea datoriilor vieții și năzuința către desăvârșire, — avem în primul rând, și neapărat, nevoie de ajutorul lui Dumnezeu fără de care nu vom putea face nimic bun și trainic.

Dar ajutorul Dumnezeului „îndurării și a toată bunătatea“ îl putem dobândi prin rugăciunile noastre creștinești de fiecare zi, care, astfel, formează cel dintâi factor al mântuirii noastre și de care atârână, în bună parte, fericirea noastră pe acest pământ.

Dacă ne gândim la felul de viață al străbunilor, fără îndoială va trebui să recunoaștem că omul de azi a făcut mari progrese, mai ales din punct de vedere tehnic: tiparul, trenul, avionul, radio-ul — ca să nu amintim decât câteva — sunt dovezi indiscutabile ale progresului tehnic. Dar cu tot acest confort de care dispune omul modern, cine ar putea susține că noi cei de azi suntem mai fericiți decât erau înaintașii noștri? Dimpotrivă, viața omului de azi e mult mai sbuciumată și mai frământată; sufletul lui e prea puțin mulțumit cu sine însuși și cu lumea.

Și aceasta din pricină că omul modern cucerind lumea externă s'a pierdut pe sine, și-a uitat de suflet și rupând complect sau slăbind legătura cu Creatorul său, a devenit robul mașinilor lui, pe care le întrebunțează după bunul său plac, fără a ține seamă de voia lui Dumnezeu.

Evident, mai multe sunt cauzele nefericirii omului modern, dar cea mai însemnată este desigur depărtarea noastră de Dumnezeu; ruperea sau slăbirea legăturii noastre sufletești cu Tatăl cel Ceresc, căci noi cei de azi, nu ne rugăm nici atât și nici, mai ales, așa cum se rugau străbunii noștri cari nu călătoreau cu acceleratul sau cu avionul, dar erau mai fericiți ca noi.

Se înțelege, aceasta nu înseamnă să ne întoarcem la „carul cu boi“ al strămoșilor, dar pentru a ne recăștiga fericirea, este neapărată nevoie să ne întoarcem la Dumnezeu; să reluăm și să ținem strâns legătura cu El prin rugăciunea creștinească aducătoare de liniște și pace sufletească.

Rugăciunea este înălțarea sufletului nostru de fii iubitori către Tatăl cel Ceresc și recunoașterea atârării noastre de El. Pironirea gândului și îndreptarea inimii noastre către Dumnezeu, și către marile datorii ale vieții, cerând ajutorul Lui absolut necesar pentru a le

putea împlini, mulțumind pentru ajutorul primit și preamărind pe Dumnezeu pentru toată opera Sa creiatoare, mântuitoare și sfințitoare.

Rugăciunea creștinească este integrală: Creștinul trebuie să participe la rugăciune cu gândul, cu inima și cu voința sa; cu sufletul și cu trupul său, deci cu toată ființa sa, iar rugăciunea trebuie să fie nu numai de cerere, la nevoie, dar și de mulțumire cu recunoștință precum și de laudă lui Dumnezeu. Numai ingratitudinea omenească face ca rugăciunile de cerere să fie mai dese decât cele de mulțumire și de laudă.

Adevărata rugăciune creștinească este numai acea rugăciune care întrunește următoarele însușiri, drept condiții:

1. **Credința neștrămutată, fără pic de îndoială că Dumnezeu există și că ne poartă de grijă ca un adevărat Părinte**, dându-ne ajutorul Său atunci când îl cerem și când îl merităm. Aceasta e condiția fundamentală a rugăciunii.

2. **Smerenie.** A fi smerit în rugăciune înseamnă a recunoaște și a mărturisi că suntem mai mult sau mai puțin păcătoși, că suntem prea slabi și prea mici în raport cu desăvârșitul Dumnezeu și că, prin urmare, ne este absolut necesar ajutorul lui Dumnezeu pe care cu bunul simț al vameșului din pilda Mântuitorului să-l rugăm fiecare: „Milostiv să-mi fi Doamne, mie, păcătosului“.

3. **Dragoste sau căldură sufletească.** Rugăciunea creștinului trebuie să fie rostită din toată inima, fierbinte. Exemplu, rugăciunea Mântuitorului în grădina Ghetsimani.

4. **Stăruință în rugăciune** înseamnă să ne rugăm lui Dumnezeu în fiecare zi. Aceasta, pentru că deși Dumnezeu ar putea să ne dea dintr'odată toată bogăția darurilor Sale, noi nu le putem cuprinde cu slabele noastre puteri și, deci, trebuie să ținem mereu legătura sufletească cu El.

Puțini creștini se roagă astăzi lui Dumnezeu, dar și din aceștia, mulți nu știu cum să se roage. Unii se îndoiesc de ajutorul lui Dumnezeu, alții se roagă rece fără căldură sufletească. Unii uitând adevărul că „Dumnezeu celor mândri le stă împotriva“, sunt trufași ca și fariseul din templu, laudându-se pe sine cu virtuțile, clevetind și disprețuind pe semenii lor; alții, pierzând nădejdea, nu stăruie în rugăciunile lor și rup, sau întrerup, legătura sufletească cu Dumnezeu.

Iarăși, foarte puțini creștini se gândesc la ce putem cere de la Dumnezeu. Multora dintre noi Mântuitorul ne-ar putea spune ca și od-

nioară, fiilor lui Zevedei: „Nu știți ce cereți“. Căci unii dintre creștinii de azi cer, în chip iudaic, dela Dumnezeu satisfacerea intereselor lor *egoiste* în dauna altora, ba alții merg până acolo cu păgânătatea încât se roagă lui Dumnezeu pentru răul altuia, luând astfel în deșert numele lui Dumnezeu și denaturând cu totul înțelesul rugăciunii creștinești. Și unii și alții pierd din vedere că *avem dreptul de a cere dela Dumnezeu numai ajutor pentru un lucru bun, potrivit voii Lui; de a ne ruga pentru binele obștesc și pentru „pacea a toată lumea“ pentru „pâinea noastră“ (nu a mea) cea de toate zilele, etc.*

Model de rugăciune creștinească, în această privință, avem rugăciunea domnească „Totul Nostru“, dată nouă de Mântuitorul și care este o rugăciune cu caracter universal, putând fi rostită de orice om din orice loc și orice timp.

Puterea rugăciunii nu atârână nici de mulțimea nici de frumusețea cuvintelor, de vorbe pe ales ci numai de:

- a) *Moralitatea cererii noastre, de*
- b) *Insușirile rugăciunii și de*
- c) *Conlucrarea noastră cu ajutorul lui Dumnezeu.*

Nu e de ajuns numai să cerem ajutor dela Dumnezeu, ci trebuie să și muncim, căci Dumnezeu atât ajutor ne dă, de cât ne facem noi vrednici prin munca noastră cinstită, stăruitoare și demnă.

Pr. Maior **Damaschin Daicovici**

(Urmează)

nu o mai pot suporta. Și cine poate ști pe toți aceia, cari cine știe din ce motive nu-și i-au viața, deși sunt așa de sătui de ea, încât cred că nu-și vor mai putea târî existența lipsită de bucurie nici până a doua zi. E trist, că cultura avansată a timpului nostru lasă inima omului în ființa sa cea mai intimă așa de goală și rece, încât se risipește atâta lux — într'un mod rușinos. Astfel poți înțelege amărăciunea lui P. de Lagarde care spune: „mai bine să tai lemne, decât să trăiești această nemernică viață civilizată și cultă; trebuie să ne întoarcem la isvoarele din munții singuratici“.

Aceasta este just. Trebuie să ne reîntoarcem la adevăratele isvoare ale bucuriei. Este o nebunie să căutăm bucurii în lucruri, cari se aseamănă cu cisternele lipsite de apă. Noi suntem făcuți spre a ne bucura. „*Bucurați-Vă*“ — zice Mântuitorul. „*Bucurase-va inima voastră și bucuria voastră nimeni nu v-o poate lua*“. El socotește fericiți oamenii, cari trăesc după învățătura Sa. „*Acestea le-am spus vouă, ca bucuria voastră să fie deplină*“. Frumosul cântec al bucuriei răsună vesel în toate paginile sf. Scripturi. Despre tristețe nu voim să știm nimic. Precum strică molia hainei și carii lemnului, așa strică tristețea inimii omului. Nu-ți lăsa sufletul cuprins de tristețe și nu te chinui cu gândurile tale. Alungă depărte dela tine tristețea; căci ea a omorât pe mulți și nu aduce nici un folos. Să ne bucurăm, căci Dumnezeu iubește pe cel ce dă bucurii. „*În veci bucurați-Vă întru-Domnul! Și iarăși zic vouă; bucurați-Vă!*“

Fără bucurie nu se poate trăi viața de creștin; căci **creștinism înseamnă bucurie**. „*Vă vestesc bucurie mare*“ — cântau îngerii, când vestiau oamenilor Nașterea Pruncului Iisus. Mai mult, fără bucurie nu se poate creia nimic mare.

Este adevărat: cine vrea să creieze ceva, trebuie să fie vesel. Și noi voim să creiem ceva în lumea aceasta. Să nu ducem o viață de trântori. În evul mediu W. de Vogelweide spunea că „*nimeni nu poate fi bun fără bucurie*“. Iar A. de Santa Clara numește oamenii triști și, misantropi: oale cu acrituri, epuri fricoși, nori întunecoși, umbre de lună, capete goale, greeri de spital, cloști ce se tem de lumină etc.

De aceea trebuie să declarăm tristeței războiu până în pânzele albe, căci ea întotdeauna numai ne-a stricat. Satana a câștigat învingeri în vremuri de mare tristețe și descurajare. Satanei îi place să pescuiască în tulbure. Să nu ne pese, dacă am vedea că oamenii bigoți ar clătina din cap, pentru că voim să fim voioși,

Deschide-ți inima pentru bucurie

Cu un cuvânt frumos s'a numit bucuria „**soarele vieții**“. Fără de soare n'ar putea nimic crește și prospera; urmarea firească ar fi moartea sau nimicirea. Ia soarele din lume și îi iai totul. Căci aproape toate ființele lumii privesc spre cer însetate de lumină și căldură. Ia bucuria din inima omului și vei paraliza orice prosperitate trupească și sufletească. Fără bucurie nu pot trăi oamenii și nici creia ceva deosebit. Dovadă despre acestea ne-a dat-o de mult timpul nostru, cu multele lui plăceri și puținul rest de bucurii ale acestora. Căci în ultimii 50 de ani sinuciderile au crescut cu 400%, pe când populația în acest timp abia a crescut cu 60%. Numai în G... își iau viața un număr însemnat de 14.000 inși, pentru că

pentru că noi avem pe partea noastră pe Mântuitorul și pe sfinți. Sfinții au fost oameni frumoși. O vorbă veche spune: „*Un sfânt care e trist, este un trist sfânt*“. Aceasta spune destul. Cu oameni triști nu poți începe nimic cum se cade. Ei privesc prea mult în sinea lor, în loc să privească la lucru și la Dumnezeu.

Până când trăiește Tatăl nostru cel din ceruri n'avem nici un motiv să fim triști. Episcopul Z. a cuprins acest adevăr așa de frumos în cuvintele, „*triști avem dreptul să fim numai când știm și noi, că Dumnezeu nostru a murit*“.

Deaceea vrem și trebuie să deschidem inimile noastre pentru bucurie. Și dacă inimile ar avea o sută de uși, prin toate trebuie să lăsăm să pătrundă bucuria.

Prelucrare din l. germană.

Pr.

La moartea preotului Constantin Albu

S'a stins din viață preotul Constantin Albu, numai după trei ani de păstorire sufletească în comuna Sărăzani. Fiu al Logojului tuturor tradițiilor culturale, centru de rezistență națională în trecut, elev al liceului Coriolan Brediceanu, ai cărui profesori i-au insuflat dragoste de carte și de Biserica strămoșească.

Convins că neamul nostru și-a păstrat conștiința națională numai prin Biserică și că, datorită fiilor neamului este să stea mereu în umbra Crucii și în slujba Națiunii, pleacă în toamna anului 1931 la Facultatea de Teologie din București, focar de știință teologică, unde ascultă cursurile renumiților dascăli ai ortodoxiei noastre străbune din capitala țării.

După un an de studii pleacă în toamna anului 1932 la Cernăuții Hurmuzacheștilor și ai lui Silvestru Andreievici Murariu, cetate spirituală a ortodoxiei unde își ia licența în teologie.

În cei trei ani ai săi de preoție a fost un vrednic slujitor al altarului, răspândind lumină din lumina sufletului său cald și nobil, împlinind cuvântul Scripturii: „*Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor ca văzând faptele voastre cele bune să preamărească pe Tatăl nostru cel din ceruri*“.

A desfășurat o activitate științifică, publicând în coloanele Foi Diecezane articole de polemică, fiind un convins apărător al Bisericii noastre ortodoxe.

A avut o frumoasă bibliotecă, înzestrată cu cele mai noi tratate de știință teologică.

Prohodul s'a săvârșit în Logoj în ziua de

16 Mai a. c. cu un sobor de 8 preoți și anume: Prea On. părinte protopop I. Borza-Logoj, N. Sintescu-Logoj, preotul pensionar A. Dobrescu, B. Toma-Jabăr, P. Crișciu-Surducul-mic, delegat al Prea On. părinte protopop Făget, J. Rațec-Botinești, P. Vasilescu-Săceni și N. Cojocariu-Jurești.

Răspunsurile au fost date de corul Vidu din Logoj, sub conducerea prof. Stan, de față fiind o numeroasă asistență, umplând biserica până la refuz.

Cuvântul de pomenire a fost rostit de preoții N. Sintescu și Profir Crișciu, cari au relevat calitățile sufletești și intelectuale ale defunctului preot, cuvântări cari au produs o adâncă impresie asupra asistenței.

În urma lui rămâne o soție nemângăiată și un băiat fără sprijin.

Biserica pierde prin moartea lui prematură un devotat ucenic al Mântuitorului care sufletul său și-a pus pentru păstoriții săi.

Trupul său neînsuflețit a fost dus pe brațe de preoții cercului pastoral de pe Valea Sărăzului și înmormântat în cimitirul istoric al Logojului, iar sufletul său se va înfățișa înaintea Dreptului Judecător pentru a primi cununa cea neveștejită pe care a pregătit-o Bunul Dumnezeu, tuturor celor ce-L iubesc pe El.

A fost un bun educator al tineretului pe care-l îndemna să-și lege sufletul său de tradițiile noastre religioase, iar pe credincioșii săi deopotrivă îi îndemna să meargă pe linia intereselor superioare ale neamului.

Cu toată sănătatea sa șubredă era prezent la conferințele preoțești ale tractului Făget, ținând disertații în care clarifica anumite probleme reclamate de împrejurările de viață prin care trecem, bine apreciate de preoții din tract.

Era un vrednic muncitor în ogrorul Domnului, din cercul pastoral al preoților de pe Valea Sărăzului, la ale cărui ședințe intime comunica celorlalți preoți din cerc știința și experiența sa din domeniul vieții spirituale.

Preotul Constantin Albu nu mai este printre noi, este însă viu în memoria noastră, exemplul vieții sale constituind pentru fiecare din noi un imbold sufletească de a ne examina conștiința și de a urma chemarea bisericii și a neamului, lozinca ceasului de față fiind: unirea noastră desăvârșită în slujba aceluiași ideal suprem, preamărirea lui Dumnezeu și înălțarea și întărirea scumpei noastre patrii.

Și acum, odihnește în pace iubite frate în mijlocul celor aleși ai lui Dumnezeu iar noi îți vom purta veșnic pomenirea.

I. R

Daci, Romani, Români.

(Continuare)

Pe timpul barbarilor Goți și Huni viața orășenească se desființează, populația retrăgându-se în văi, păduri și munți, din calea năvălitorilor cruzi. Așa se explică dispariția vechilor numiri geto-daco-romane de localități, de locuri, coline, etc. Când au revenit, băștinașii au aflat aici pe *Slavi*, cu cari au intrat în împreună viețuire, acceptând numirile topice și de localități date de aceștia. Astfel localitatea ridicată pe ruinele *Sarmisegetusei* va primi numirea de Grădiște, *Apulum* cea de Belgrad, *Tibiscum* pe cea de Jupa, *Tierna-Orșova*, etc.

Că peste populația băștinașe s'a strecurat o populație nouă ne dovedesc mormintele dela Târgu-Mureș, Teiuș, Sânt-Ana, unde s'au descoperit două feluri de a se înmormânta morții. Noii veniți — alături de cari s'au aflat obiecte de lux și de întrebuințare casnică, de proveniența străină, — mai puțini la număr și-au înmormântat morții alături de morții băștinașilor Daci, mult mai numeroși, fapt care dovedește că ei au respectat obiceiurile autohtonilor. Alături de autohtonii daco-romani, în cimitirele vechi s'au aflat cadavrele barbarilor Goți, Gepizi, Avari, — nu s'a aflat însă niciun mormânt hun. În sec. VII cimitirele sunt stricate, răvășite. În mormântarea nu se mai continuă în ele în sec. VIII—X. Pe ici pe colo se găsesc vase de origină slavo-română. Această epocă obscură, acest *terra incognita* este în cercetare de către arheologi.

În sec. XI arheologia constată primele licăriri de ceva nou. Apar monede noi, cunoscute în sud-estul Europei. De pe la 1050 apar în Ardeal primele monede ale regilor maghiari. În Clujul ocupat, arheologii maghiari, au aflat lângă teatrul orașului, mormântul unui călăreț, proclamat de dânsii „primul cetățean maghiar” al Clujului. Pe același loc al Daicovici a aflat, la timpul său, un cimitir roman. Se pune întrebarea: De ce Ungurii, noui veniți, se înmormântează tocmai în cimitirul roman? Răspuns: *Pentru că la venirea Ungurilor cimitirul era încă în întrebuințare — de către băștinașii daco-români.*

Existența noastră pe pământul Daciei Traiane, după retragerea lui Aurelian, este dovedită și de lămpile creștine dela Alba-Iulia, de opaițul creștin dela Răcari și mai ales de inscripția cu monogramul sacru, din sec. IV, dela *Biertan*, pusă de creștinul *Zenobiu*: „*Ego Zenovius votum posui*”.¹

Ca argument de ordin istoric negativ conferențiarul aduce faptul verificat de arheologie că în antichitate, în evul mediu n'are loc nici o migrațiune de populații dela Sud la Nord, ci dimpotrivă, toate migra-

țiunile urmează direcția Nord-Sud, — aceasta pentru a răspunde răslerienilor, cari pretind că noi am fi revenit în Dacia din sudul Dunării abia prin sec. XIII—XIV.²

Alt argument de ordin istoric negativ: Cum se explică faptul, că dintr'un teritoriu de întinderea jud. Hunedoarei, a ieșit și s'a așezat la nordul Dunării un popor de mai multe milioane, cel mai numeros popor din sud-estul Europei?

Argumente istorice pozitive: Linguistica, *Allasul istoric* al prof. univ. S. Pușcariu, precum observă prof. univ. Ernest Gamillscheg,³ dela Universitatea din Berlin, ne dovedește în mod peremptoriu existența a trei arii, vetre de formare a poporului român: două la nordul Dunării și una pe ambele maluri ale Dunării.

Studiul toponimiei ne arată că am conviețuit cu Slavii, ale căror resturi le-am asimiliat complet. Afară de *Anonymus*, niciun alt cronicar de mai târziu, după sec. XII, nu mai pomeneste pe Slavi la nordul Dunării. Dovadă că asimilarea lor s'a făcut până în sec. X—XI.

Dacă regii unguri aduc pe Români în Transilvania și Banat, precum pretind răslerienii, pentru ce nu le acordă și lor aceleași privilegii pe cari le acordă coloniștilor secui și sași? Li asupresc, pentru că i-au aflat aici, și pentru că s'au temut de ei. Au adus peste ei coloniști, spre a-i putea ușor stăpâni.

Istoricul bizantin *Kekavmenos* vorbește apriat despre *Vlahii (Bláxoi)* din *Paristrion*, pe care-i recunoaște a fi urmașii coloniștilor romani, aduși de Traian, și ai Dacilor. Iată, deci, că în sec. XI, un istoric bizantin, încă mai cunoaște, în Dacia, pe urmașii Dacilor și ai coloniștilor romani.

Leagănul poporului român este deci pe ambele maluri ale Dunării.

Care este taina rezistenței acestei rămășițe a romanității orientale, în mijlocul atâtor neamuri străine? D-l Daicovici respinge termenii de *enigmă* și *miracol*, atribuiți de unii istorici existenței neamului nostru. *Forța* care ne-a păstrat dealungul veacurilor, conchide conferențiarul, zace în imponderabila vigoare vitală, care ne-a înfrățit cu pământul, precum și în covârșitoarea putere de transfigurare ce au exercitat-o misioparii Evangheliei lui Hristos asupra sufletului strămoșilor noștri. *Prin propoveduirea Evangheliei în limba latină se desăvârșește procesul de romanizare a daco-românilor pe pământul Daciei lui Traian.*

* * *

În cadrul acestei conferințe, s'a făcut și pioasa pomenire a poezului pătimirii noastre naționale, *Octavian Goga*, prin frumoasa cuvântare a d-lui *Dr. Cornel Corneanu*, președintele „Astei” caransebeșene. Iar corul *Reunitunii de Cântări*, sub cond. d-lui căpt. *Manole*, după ce a intonat „In veci amintirea lui”, a executat cu multă artă mai multe cântece religioase și patriotice.

Gh. Cotoșman

² Cf. Balint Homan, *Ungarns Mission im Karpatenbecken, in Siebenbürgen*, Budapest 1940, p. 48; Em. Lukénich, *Documente istorice Valahorum in Hungaria Illustrantia usque ad annum 1400*, p. Chr., Budapest 1941, p. IX.

³ In *Über den Herkunft der Rumänen*, publicată în *Jahrbuch der Preussischen Akademie der Wissenschaften zu Berlin*, 1940.

¹ Vezi: Kurt Horedt, *Eine lateinische Inschrift des IV. Jahrhunderts aus Siebenbürgen*, în *Anuarul Institutului de Studii Clasice*, IV, Cluj, 1941-42.

ȘTIRI

Hirotoniri. În cadrul liturghiei arhieresti săvârșită Duminică în 23 Mai a. c. din prilejul Adunării eparhiale, Prea Sfințitul Episcop Veniamin a hirotonit întru preot pe diaconul Ion Butuc și întru diacon pe candidatul Ion Drăgoicea.

Desvelirea monumentului Generalului erou Ioan Dragalina. Din prilejul „Zilei Eroilor”, Joi la sârbătoarea Înălțării Domnului se va face desvelirea solemnă a statuiei eroului dela Jiu, Generalul Ioan Dragalina. Statuia este lucrată în bronz de către renumitul sculptor Mihai Onofrei și s'a ridicat în parcul „General Dragalina” din Caransebeș din inițiativa unui comitet.

Cercul pastoral Iam a ținut ședință Duminică în 11 Aprilie în *Mircovăț*. S'a săvârșit serviciul vecerniei de soborul preoților: Gh. Dănescu, I. Tilca, C. Dămian, I. Râta și I. Braicher. Răspunsurile le-a dat corul pe 3 voci al școlărilor, conduși de inv. Petru Bena. A predicat pr. I. Braicher despre datoria noastră de a fi buni creștini. La ședința publică a vorbit același despre necesitatea și puterea credinței. Programul a fost variat și bogat, mulțumită concursului dat de inv. P. Bena. S'a încheiat cu cuvântul de mulțumire adresat tuturor de pr. I. Tilca, legând cu deosebire la inima păstoriiților săi ca să primească poveștile primite, pentru binele lor și cel al neamului.

Cercul pastoral Ferdinand la Mărul. Postul sf. Paresimi a oferit cercurilor noastre pastorale minunate prilejuri de muncă în ogorul sufletesc.

Așa în Vinerea Stălpărilor preoții cercului Ferdinand s'au întrunit la Mărul unde au oficiat sf. Liturghie a darurilor mai înainte sfințite, după care s'a săvârșit sf. taină a mărturisirii de către preoții: N. Bogdan-Crăjma, I. Turcan-Creșea și I. Racoveanu-Ferdinand.

Cu acest prilej pr. Ion Turcan-Creșea a predicat celor peste 200 de credincioși despre *sf. mărturisire și plăgile sociale*.

La urmă păr. Gh. Popoviciu parohul locului a mulțumit preoților participanți pentru osteneala dedusă spre împodobirea slujbelor săvârșite pentru enoriașii săi.

Deși zi de lucru, biserica a fost tixită de credincioși, cu învățătorii și copiii de școală în frunte.

Cercul Remetea-Pogonici s'a întrunit în această parohie Duminică în 9 Mai a. c. Sf. Liturghie a fost oficiată în sobor, A predicat pr. P. Murgoi, combătând păcatele și relele cuibărite în lume. Rostul creștinului este tocmai acela de a lupta contra păcatelor și nu a le practica. La finea sf. Liturghiei s'a săvârșit parastas pentru eroul Petru Balint al comunei. La orele 3 s'a slujit Vecernia tot în sobor. A urmat apoi ședința publică. Aici școala încă a dat concurs prin inv. dir. I. Țurlin. Pr. Al. Voștinariu în cuvântul de deschidere a și remarcat armonioasa împreună lucrare a factorilor de aci. Corurile, declamările elevilor au și impresionat mult. Același a conferențiat despre *viața religioasă în familie și primejdia concubinajului*. Credincioșii participanți au avut ocazia să asculte o conferință interesantă și documentată. După epuizarea

programului președintele a mulțumit tuturor participanților.

Cerc pastoral. Cercul pastoral Ciuchici a ținut o nouă ședință, Duminică 9 I. c., în parohia *Maco-viște*. Prezenți: Președintele cercului Pr. Sofronie Puia-Nicolinț, membri Pr. Brutus Belcea-Ciuchici, Pr. Ilie Crivacucia și Pr. Simeon Novac-Naidăș și Pr. Dr. Iacob Crețiu al locului.

Serviciul divin s'a oficiat în sobor. În sf. biserică a predicat Pr. Simeon Novac despre *„Existența și nemurirea sufletului”*, iar la școală în cadrul unui program executat de elevi a conferențiat Pr. Ilie Crivacucia despre *„Biserica și rolul ei în viața neamului”*. Vorbitoarii amândoi și-au dezvoltat subiectele în mod magistral și astfel numeroasa asistență a rămas adânc impresionată de cele auzite. La sfârșit preotul locului a mulțumit colegilor pentru că s'au oboșit să vină în parohia sa și a apelat la toți cei prezenți, să-și înalțe sufletele la jertfele sfinte ale eroilor neamului și să-și strângă rândurile printr'o nouă viață mai creștinească și mai românească, pentru învierea și biruința neamului. În numele școlii a mulțumit slujitorilor prezenți ai sf. altare străbune, directorul Vasile Andrei, care a insistat asupra rolului pe care l-a avut în viața neamului Biserica și școala, chemate și azi din nou să se ajute, să se completeze pentru biruința totală de mâine. A urmat apoi în casa preotului locului o ședință intimă a membrilor cercului, în cadrul căreia s'au discutat diferite probleme în legătură cu greutățile zilei și cu menirea sf. Biserici, cimentându-se în același timp legătura sufletească, ce trebuie să existe între frații conliturgisitori la sf. altare din nemijlocita apropiere.

Un dar frumos făcut de un creștin bun bisericii noastre din comuna Călnic. La stăruința și din zelul pastoral al preotului Petru Albeanu din Călnic, credinciosul Ioan Bonda din acea comună, care și-a petrecut anii tinereții sale în America unde prin muncă cinstită și-a agonisit cele trebuincioase pentru bătrânețele sale, reintors în comuna sa natală de care îl leagă amintirile frumoase ale copilăriei, donează cu dragă inimă bisericii sale — pe care a ajutat-o cu prețioase daruri și în timpul de 20 de ani cât a stat în America — 2 jughere de pământ arător în valoare de 60.000 Lei, situat în hotarul comunei Ghertenis, partea de loc numită Gledişei.

Cum acest dar prea frumos și demn de urmat și din partea altor fii buni ai Bisericii noastre, s'a făcut din convingere adevărat creștinească și dragoste curată față de Biserica noastră strămoșească, rugăm pe milostivul Dumnezeu care răsplătește binele, să dăruiască sănătate și mângiere sufletească robului Său, făvrednicindu-l a se bucura încă mulți ani de darul mult grăitor, făcut bisericii sale!

O bisericuță pe Semenice. După ce pe Muntele Mic s'a ridicat o frumoasă biserică de lemn, părintele Miron Manescu din Văliug s'a frământat mereu și a bătut pe la multe uși, până ce a găsit înalta și largă înțelegere la actuala conducere a U. D. R-ului, ca și pe Muntele Semenice să se înalțe un asemenea falnic lăcaș de închinăciune, ca toți cei ce se duc acolo fie muncitori, funcționari dela U. D. R. sau alți creștini să-și recapete liniștea și în frumoasa stațiune în pilăă dezvoltare să găsească în sf. lăcaș de închinăciune, locul de întărire și mângiere sufletească.

Astfel la sărbătoarea Sfinților împărați „Constantin și Elena” Prea Sfrîngitul Episcop Veniamin, însoțit fiind de P. Cuc. Sa prot. ic. sfor. Romul G. Ancușa, consilier ref. eparhial și de secretarul eparhial Petru Toma, a binevoit a se deplasa pe „Muntele Semic”, și acolo împreună cu delegații U. D. R-ului, Dl Ing. Moarcăș, dir. general silvic și Dl Ing. Bogdan, inspector silvic și Dl Dr. Antoniu Marchescu, secretar general al U. D. R-ului din Reșița ca delegat dl D-lui dir. general Pop, care fiind reținut nu a putut lua parte și Părintele Miron Manescu, au designat locul unde urmează să se ridice sf. lăcaș.

Manifestație religioasă în Buchin. O frumoasă și însuflețită manifestație religioasă a avut loc Duminică 16 Mai în comuna Buchin, la care au participat mulțime de credincioși precum și Oastea Domnului din Petroșnița, Prisian și cea din loc. Dimineața la orele 8 într'un cadru sărbătoresc s'a ținut examenul de religie prezidat de către P. O. Părinte Protopop Isaia Suru. După terminarea examenului și împărțirea premiilor elevilor silitori, s'a săvârșit sf. Liturghie de către P. O. Isaia Suru, Pr. Petru Turcan și diaconul Virgil Turcan, răspunsurile liturgice au fost date de „Oastea Domnului din Petroșnița. A predicat pâr. protopop în legătură cu Evanghelia zilei, arătând că suferințele slăbănogului dela Vitezda sunt icoana vie a lumii de azi, copleșită de păcate și fătărnice. Incheie apoi, făcând un apel rătăciților, să se reîntoarcă la adevărata Biserică strămoșească unde vor găsi leacul însănătoșirii sufletești.

După terminarea Sf. Liturghii mulțimea s'a îndreptat spre Căminul Cultural, unde s'a desfășurat o înălțătoare serbare religioasă și patriotică. Serbarea a fost deschisă printr'o rugăciune de pr. Petru Turcan, urmată de cântări religioase. A vorbit apoi pr. Petru Turcan — în cadrul „Zilei Temperanței” — arătând relele ce decurg din urgisita patimă a beției, rele care duc la degenerarea individului și slăbirea Neamului. Au mai vorbit Dl Insp. școlar S. Vornic și Dl notar F. Badea, dând prețioase sfaturi mulțimii. Programul s'a încheiat cu cântări religioase, după care mulțimea s'a împrăștiat într'o atmosferă de frățească dragoste.

Adunarea eparhială, sesiunea ordinară din 1943 s'a ținut în Caransebeș în zilele de 23 și 24 Mai a. c. În numărul viitor vom publica și o dare de seamă asupra desbaterilor.

O bisericuță în stațiunea Marilla. Conducerea Soc. Reșița arată o deosebită purtare de grije îngrijirii spirituale a angajaților săi, funcționari și muncitori deopotrivă. Cantă să facă viața lor cât mai plăcută, să le amenajeze localuri de odihnă și recreație pentru ca apoi să se poată relua munca reconfortați sufletește și trupește. În scopul acesta amenajează în stațiunea Marilla locuințele pentru angajații și muncitorilor societății și se îngrijește să nu lipsească nici biserica.

În scopul acesta a invitat pe P. Sf. Sa Episcopul nostru Veniamin, ca să designeze locul potrivit. În acest scop s'a deplasat la fața locului, Joi 27 Mai a. c. însoțit de D-nii dir. silvic Ing. Moarcăș, prof. ing. V. Vlad și de protopopul Dr. I. Ieremia din Reșița, și au designat locul în mijlocul stațiunii, unde nu peste mult Soc. U. D. R. va ridica o biserică în stil moldovenesc, după planurile prof. univ. ing. V. Vlad.

Cu această ocazie P. Sf. Sa a vizitat bolnavii din spitalul de tuberculoși din Marilla, împărțându-le cărți de rugăciuni, icoane și cruciulițe.

† **Cornel Jorz**, absolvent al școlii noastre de cantori și cantor în Valeadeni a căzut eroic pe front în luptele din Caucaz în ziua de 4 Aprilie a. c. Îl plâng îndurerății săi părinți al căror unic fiu era, îl plâng credincioșii din Valeadeni în mijlocul cărora a fost model de cinste și îl plânge părintele Anuțolu care pierde pe cel mai devatat colaborator al său.

Dumnezeu să odihnească pe robul său cu dreptii

Au apărut: „Axiologia Teologiei Fundamentale” de Prot. Dr. Petru Rezuș și „Prietenul meu”, al Bibliotecii rel-morale, Nr. 38 de protodiacon T. Roșca. Vom reveni cu amănunte într'un număr viitor.

PARTEA OFICIALĂ

CONCURSE

Consiliul parohial al bisericii ortodoxe române din comuna **Prigor** județul Caraș în baza decisului Ven. Consiliu Eparhial Nr. 1651/1943, publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa I-a din **Prigor**, cu filia Putna devenită vacantă prin trecerea parohului Ioan Vladu, ca paroh la parohia Eșelnița.

I Beneficii:

1. Sesiunea parohială, constătătoare din 42 jugăre în materă și 24 jugăre în filie, pământ arabii și fânațe după care alesul preot va plăti toate impozitele față de stat și comună.
2. Leafă fixă de 360 Lei dela materă și 60 Lei dela filie anual în care se cuprinde birul parohial și slujba înmormântărilor simple.
3. Taxele stolare uzitate.
4. În lipsă de casă parohială alesul va avea să se îngrijească singur de locuință și de lemne.

II Indatoriri:

Preotul este obligat a-și îndeplini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza atât în materii cât și în filie fără altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Concurenții au să producă act de învoire dela Prea Sf. Doma Episcop Diecezan fără de care nu pot fi luați în lista de candidare.

Se observă că în caz că filia Putna ar deveni parohie materă, atunci veniturile preotului din comuna Prigor scad la propriile mijloace ale parohiei Prigor.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poțtiji a-și înalța cererile de concurs cu actele cuvenite adresate consiliului parohial din Prigor prin Prea Onor. oficiu Protopresbiteral al Mehădiei în Orșova având totodată să se prezinte în sfânta biserică cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual, spre a-și arăta

dexteritatea în cântare și tipic, dar nici decum în ziua alegerii.

Prigor, la 4 Aprilie 1943.

Președinte:

Secretar:

Ioan Vladu

Hânda Nicolae

preot.

2-3

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral:

Ioșif Câmpianu

protopresbiter.

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial No. 3873 B. din 24 Septembrie 1942 se publică concurs, cu termen de 15 zile, dela publicarea în „Foaia Diecezană” pentru îndeplinirea prin numire de către Venerabilul Consiliu Eparhial a postului de preot în parohia de cl. I. în comuna **Ramna**, protopopiatul Bocșei-Montane.

I Beneficii:

1. Sesiunea parohială în extensiune de 64 jug cad. și două intravilane în comună de câte 800 st. p
2. Stolele uzitate.
3. Birul parohial un coș de porumb-știuleți de fiecare număr de casă
4. Casă parohială deocamdată nu este.

II Indatoriri:

Preotul este obligat a-și îndeplini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului numit.

Ceice doresc să ocupe acest post și au calificățiunea pentru parohiile de cl. I, având și binecuvântarea Prea Sfinției Sale episcopului diecezan, își vor înainta cererile Prea Onoratului Oficiu Protopopesec din Bocșa-Montană.

Ramna, din ședința consiliului parohial ținută la 24 Ianuarie 1943.

Președinte:

3-3

Notar:

Alexandru Ursache
administrator parohial

Ioachim Dragomirescu

În înțelegere cu oficiul protopopesec

Dr. Nicolae Iorgovan

protopop.

În baza ordinului Venerabilului Consistor Diecezan Nr. 7157 B/1942 din 8 Ianuarie 1943, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru postul de capelan cu drept de succesiune pe lângă preotul Teodor Cioban dela parohia I de clasa I din comuna **Nicolințul Mare** cu filia Carlsdorf.

I Beneficii:

Jumătate din sesiunea parohială constatatoare din 34 jugăre cadastrale și a.

a) 3 jugăre din „Vale de cătră Nemți” partea de către Omoc.

b) 3 jugăre din „Vale de cătră Ulmeni” partea de către Omoc.

c) 3 jugăre din deal de cătră Nemți partea de cătră Omoc.

d) 3 jugăre din „Ogoara” partea de cătră Omoc

e) 5 jugăre din „Locul mare” partea de cătră Omoc.

f) Jumătate din toate venitele stolare uzitate.

g) Jumătate din birul parohial 2000 din. din partea sf. biserici.

h) Jumătate din plata dela stat de care beneficiază parohul Teodor Cioban, afară de ajutorul după copii

i) Locuință în casa parohială.

II Indatoriri:

Capelanul este îndatorat a-și îndeplini toate datorințele preoțești și pastorale atât în Nicolințul Mare, cât și în filia Carlsdorf și a catehiza în școala primară.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus, cad în sarcina capelanului.

Cei ce doresc să ocupe acest post, să-și înainteze cererile, însoțite de toate actele cuvenite Oficiului protopopesec din Vârșet, care apoi le va înainta Venerabilului Consistor Diecezan, de oarece sinodul parohial a abzis de dreptul de alegere și întregirea postului se face prin numire din partea Venerabilului Consistor Diecezan.

Nicolințul Mare, din ședința comitetului parohial ținută la 14 Martie 1943.

Președinte:

2-3

Secretar:

Teodor Petrică

Nicolae Turcan

În conțelegere cu Oficiul protopresbiteral

Pr. Cuzman Lăpădat

adm. protopresb.

Nr. 2974 B. 1943.

CONCURS

Fiind vacantă catedra de Teologie practică la Academia noastră teologică din Caransebeș, conform art. 32 din Regulamentul Academiei se publică concurs pentru ocuparea ei, în Foaia Diecezană și în Monitorul Oficial.

Cererile de candidare se vor înainta Consiliului eparhial ort. din Caransebeș, în termen de 15 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, fiind însoțite de următoarele documente:

1. Extras de naștere și de botez.
2. Diploma de licență și doctorat în teologie dela o facultate de teologie din țară.
3. Lucrări tipărite.
4. Eventuale certificate doveditoare a studiilor de specialitate.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 3 Maiu 1943.

Episcop:

† **VENIAMIN**

Consilier referent:

Prot. Romul G. Ancușă

Nr. 2975 B. 1943.

CONCURS

Fiind vacantă Asistența de Drept bisericesc și administrație bisericească la Academia noastră teologică din Caransebeș, conform art. 32 din Regulamentul Academiei, se publică concurs pentru ocuparea ei, în „Foaia Diecezană” și în „Monitorul Oficial”.

Cererile de candidare se vor înainta Consiliului eparhial ort. rom. din Caransebeș, în termen de 15 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană,” fiind însoțite de următoarele documente:

1. Extras de naștere și de botez.
2. Diploma de licență și doctorat în teologie dela o Facultate de teologie din țară.
3. Lucrări tipărite.
4. Eventuale certificate doveditoare a studiilor de specialitate.

Caransebeș, din ședința Cons. eparhial ținută în 3 Maiu 1943.

Episcop:
+ VENIAMIN

Consilier referent:
Prot. Romul G. Ancușă

Nr. 2860 E. 1943.

Circulară.

Se atrage atențiunea On. Preoțimi din Eparhie, că la tragerea 4-a din 1 Martie a. c. au ieșit la sorți mai multe numere dela titlurile „Renta de 4 $\frac{1}{2}$ din 1936”, primita de biserici pentru desdăunarea pagubelor suferite în urma legii conversiunii.

Titlurile de mai sus, ieșite la sorți, precum și cupoanele scadente, se pot ridica dela Banca Națională din Logoj și Oravița.

Caransebeș la 4 Maiu 1943.

Consiliul eparhial

EPISCOPIA CARANSEBEȘULUI**1. Băile-Herculane****VILA DOBOȘAN**

complet renovată — 40 camere confortabile. Adresa: BĂILE-HERCULANE.

2. Buziaș (jud. Timiș)**VILA EPISCOPIEI**

16 camere confortabile. Adresa: BUZIAȘ. Ambele în centru, în apropierea băilor. Prețuri convenabile. Deschise din 1 Iunie—15 Oct. —:

Preoții din Eparhia noastră beneficiază în lunile Maiu, Iunie și Septemvrie de o reducere de 50% la taxele tarifare ale camerelor.

Redactor responsabil NICOLAE CORNEAN consilier eparhial

Provocare.

„Mehadia” cassă de păstrare s. p. a. din Mehadia în lichidare, invită pe toți creditorii (deponenții) societății ca în termenul dela a treia-al acestei publicări să-și valorifice creanțele ce le-au contra societății, pentru că în caz contrar sumele datorate se vor depune în numerar la Tribunal și nici o reclamație sau rebonificare nu. se va lua în considerare.

Mehadia, la 12 Mai 1943.

1—3

Gr. Popescu, lichidator.

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș

Nr. 30 și 31 Port 1943.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul Șef Portărel, de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta publică, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș sub Nr. 6105 și 7965/929 efectuându-se execuțiunea la 9 Martie 1943 în favorul următoarei Banca Banatului reprez. prin adv. Mihail Feneșanu din Caransebeș contra urmăriților pentru suma de 49.590 Lei, capital și acces. mobile secevestrate și suprasecestrate, care s'au prețuit în Lei 60.000 și anume: un cazan de aramă complex, un bou și 2 lepe se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, sub Nr. 1596/943 G. pentru încasarea creanței de Lei 49.590 capital cu 15 $\frac{1}{2}$ % interese dela 13 Septembrie 1929 după 29.590 Lei și dela 14 Aprilie 1929 după 20.000 lei și speșele de 9989 Lei stabilite până în prezent, se fixează licitație pe ziua de **5 Iunie 1943 la orele 15** în comuna Vălișoara la locuința urmăriților și toți aceia cari au voe a cumpăra sunt invitați cu acea observare că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai secevestrat și mai înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 al legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 14 Mai 1943.

Șef. Portărel D. C. Stăngu

EUGEN SPANG

—AURITOR DIPLOMAT DE BISERICI—

TIMIȘOARA III. Str. Odobescu Nr. 63.

Primește aurirea de orice ornamente bisericești cum și vopsirea și marmorarea cu preț moderat. 5—12

Tiparul Tipografiei Diecezane Caransebeș